

Тетяна Луньова

## КРИЛА

Для маленького пташеняти крила його мами – це тепла ковдра, і дах над голівкою, і небо. Для куріпки крила яструба – чорний зблиск і вбивча блискавка.

Для рибки крила чайки – гострі скалки сонця, що розітнули синю морську товщу.

Для Дедала крила Ікара – довічне розкаєння і туга.

Для Дороті Хей крила, подаровані їй Фрідю Кало, – весільне мереживо, якого красуня так прагнула.

Емілі Дікінсон сприймала свої крила як природну частину власного тіла, подібну до руки чи ноги, однак була свідомою того, що люди дивляться на це зовсім по-іншому, тим-то й не любила виходити до гостей.

Для Антуана де Сент-Екзюпері крила його літака – це зустріч із Маленьким Принцом.

Для батька, який утратив сина, крила метелика, що вилупився з шовкового індійського кокона по смерті дитини, – розверста безодня горя.

Для пірата крила його пошматованого вітрила – авантюра, здобич і кривава рана.

Для жаби крила бабки, котра сіла на листок латаття, – це розташоване під ними смачненьке комашине черевце, яким ця банькувата земноводна зібралася посмакувати на обід.

Для семирічного хлопчика крило вперше в житті побаченого дельтаплана – магічне віяло, що враз розчинило перед ним інший світ.

Для одинадцятирічної дівчинки, котра, за-

дерши догори своє гостроносеньке обличчя, стоїть біля підніжжя скульптури, крила Ніки – величне втілення жіночої гідності.

Крила буревісника пахнуть грозою, крила чайки – осиротілим материнством, крила лебедя – вірністю, крила колібрі – тропічним нектаром, крила павича – містичною таємницею.

Крила кажана викликають у людей відразу, крила ангела – благоговіння, крила демона – захват і страх. Крила літака асоціюються з технічним прогресом і водночас з авіакатастрофами; крила роялів – з пишними концертними залами, накрохмаленими комірцями, вечірніми сукнями і діамантами, віртуозністю, екстазом; крила вітряків – із легким вітром і важкими жорнами, цівочкою золотого зерна і білою хмарою борошна.

Відмінність між крилами мармурової статуї і крилами метеликів-одноденок – відмінність між тисячоліттями й ефемерністю, хоч немає сенсу їх протиставляти, бо й ті, і ті надихають на безсмертну поезію. Пластикові крила довговічніші за картонні, однак усі їх викинуть одразу після шоу чи банкету, – спожиті й зужиті ерзаці мрії про політ.

Відсутність крил гнітить, як недокрів'я, окриленість одухотворяє, як молитва, розкриленість дається, як хрест, – комусь як воскресіння, а комусь лише як розп'яття.